Pregaria.cat

Entrada

Unció de Jesús a Betània (1)

PERFUM DE NARD AUTÈNTIC.

Marc 14, 3-6.
Jesús es trobava a Betània, a casa de Simó el Leprós. Mentre era a taula, vingué una dona que duia una ampolleta d'alabastre plena d'un perfum de nard autèntic i molt costós. La dona trencà l'ampolleta i buidà el perfum sobre el cap de Jesús. Alguns comentaven indignats:
-De què serveix llençar així aquest perfum? S'hauria pogut vendre per més de tres-cents denaris i donar els diners als pobres.
I la censuraven.
Però Jesús digué:
-Deixeu-la! Per què la molesteu? Ha fet amb mi una bona acció. De pobres, en teniu sempre amb vosaltres, i els podreu fer el bé sempre que voldreu; en canvi, a mi no sempre em tindreu. Aquesta dona ha fet el que podia fer: s'ha anticipat a ungir el meu cos preparant-lo per a la sepultura. Us asseguro que, quan l'evangeli serà anunciat per tot el món, també recordaran aquesta dona i diran això que ha fet.

---

1. Molts cops he mirat aquesta ampolla d'alabastre que guardo amagada com el tresor més preuat. Dintre hi ha aigua aromàtica que vaig comprar a un mercader d'un país llunyà, quan tenia estalviats els denaris de tants de treballs. Si arriba un dia que em trobés absolutament agafada pels deutes, abans de vendrem com a esclava, aquest perfum serà la meva salvació. Mil vegades és millor tenir-ho a casa, que posar els meus estalvis al banc. Cap marit, cap amant podria merèixer un perfum com aquest, que ara és el meu tresor, la meva seguretat, la meva vellesa o la meva salut. Quan el miro em sento confortada i segura.
2. Aquest matí ha arribat a Betània el mestre Jesús. Ha anat a posar a casa de Simó, el que va ser leprós, i Ell va curar-lo, mirant i tocant la seva carn podrida, mentre deia: la teva fe t'ha salvat. Estic trasbalsada. Jesús, quin nom més dolç, quina persona més especial. No sé què em passa. Quan el veig noto a dintre del meu cor un nou aroma, la pau, l'esperança. Sento que és el Messies. Ni imaginar podia que fos possible trobar un profeta com aquest. Com si parlés dintre meu. Com si em digués: vols venir? De què et serveix tot el que tens, si perds la vida? Diu la gent que té els dies comptats, que els nostres senadors, els servents d'Herodes, estan decidits a matar-lo. Oh, Déu, no vull que mori un home com aquest !
3. No se que em va passar. Vaig anar corrent a casa de Simó. Portava l'ampolla de nard, el meu tresor, la meva seguretat... vaig entrar, hi havia Marta, Maria, Llàtzer, Simó, els deixebles del Mestre, uns veïns i gent vinguda de Jerusalem. El veig, allà, parlant com mai ningú ha parlat, amb aquella mirada, aquella actitud humil i santa, i vaig pensar: Oh, criminals, per què voleu matar un sant com aquest, un profeta, que només ha fet el bé curant malalts i predicant el perdó. Va ser aleshores quan des de el més profund de mi em vaig arravatar i corro cap a Jesús, trenco l'ampolla i vesso tot el perfum sobre el seu cap. No sé res més. Vaig caure als seus peus. Sentia que parlaven entre ells; però jo no entenia el què deien. Només uns mots del Bon Mestre: deixeu-la. Oh, quina aroma, quina olor de flors, quin perfum, que m'ha arribat de la seva Paraula, del seu Cor, i que em dura des de aquell dia com la seguretat suprema i el sentit cabdal de l'amor de la meva vida.

1. *Quins són els perfums que guardes en el profund del cor? Per a què, per a qui?*
2. *Per què no trenques aquesta ampolla? És que potser mai has pensat de vessar-ho tot en el seguiment de Jesús?*
3. *Què significa ara i avui per a tu, donar-ho tot? A qui? Com? Quan? Per què?*